

بررسی تنوع زنگی در ارقام بومی گیلاس ایران

ناصر بودزی^۱، کاظم ارزانی^۲، حسن ابراهیم زاده^۳

۱- دانشجوی دکتری گروه باگبانی واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

۲- استادیار گروه باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران

۳- استاد گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه تهران، تهران

گیلاس یکی از مهمترین محصولات باگبانی کشور است. طبق گزارش‌های موجود این درخت از مناطقی بین دریای سیاه و دریای خزر متولد گرفته است بنابراین یکی از مناطق مهم جهت جمع آوری و بررسی ژرم پلاسم ایران می‌باشد. از طرفی تاکنون مطالعات قابل توجهی در خصوص ارزیابی ژرم پلاسمهای موجود در کشور و استفاده از آنها در برنامه‌های اصلاحی صورت نگرفته است. پژوهش حاضر با توجه به اهمیت و نقش اساسی بررسی تنوع زنگی و ثبت مشخصات و بکارگیری آن در برنامه‌های به نزدیک گیلاس، بر روی ۱۴ رقم از مهمترین ارقام گیلاس محلی ایران انجام و فاکتورهای مختلفی نظیر زمان ظهور اولین گل و زمان تمام گل، درصد قند، درصد اسیدیته، طول دم میوه، وزن تک میوه، طول و عرض میوه، وزن بذر، مزه، رنگ میوه، رنگ گوشت میوه، درصد مواد جامد و محلول و چسبندگی میوه به گوشت، حجم میوه، شکل هسته، سفتی گوشت، با توجه به دیسکریپتورهای بین‌المللی در این خصوص اندازه‌گیری گردید. از طرفی با توجه به اینکه دو قلوزائی موجب کاهش کیفیت میوه گیلاس می‌گردد و این خصوصیت تحت تأثیر زنگی و عوامل محیطی قرار می‌گیرد بدین منظور تمايل و عادت میوه‌دهی ارقام فوق به دو قلوزائی نیز مورد بررسی قرار گرفت. جهت این بررسی از هر رقم سه تکرار و در هر تکرار حدود ۵۰ میوه طی دو سال انتخاب و درصد دو قلوزائی و اشکال مختلف آن شامل رشد یافته و رشد نیافته مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل از این تحقیق مشخص نمود که بین ارقام مختلف در سطح ۵٪ تفاوت معنی داری موجود می‌باشد. و به طور کلی در ارقام مشهد (تک دانه مشهد)، اراک و محلی کرج هیچگونه دو قلوزائی مشاهده نگردید و ارقام قرمز رضائیه و سیاه مشهد و ناپلشون نیز دارای کمترین میزان دو قلوزائی بودند و ارقام سیاه دانشکده، زرد دانشکده، قزوین و درگ شماره ۱ کرج دارای بالاترین درصد دو قلوزائی بودند. از طرفی در ارقام مورد بررسی پدیده منحصر به فرد رشد خامه از بساک مشاهده گردید که نتایج اولیه نشان می‌دهد این پدیده با میزان حساسیت رقم به دو قلوزائی ارتباط دارد.